

[Gottschalck-Hansen.]

bladet Aktuelt fra den 1. november i år, hvor major Sverre Hansen fra Holbæk skriver — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Ved et batteris hjemsendelsesfest holdt en af talsmændene afskedstale til befalingsmændene og takkede bl. a. disse for positivt samarbejde. På baggrund af forsvarsministerens udtalelse for nylig om, at der synes at fremkomme for få klager fra de menige, fortalte talsmanden, at mandskabet havde overvejet at fremsende en klage over den måde, deres befalingsmænd for tiden blev omtalt på i pressen. Men bl. a. fordi de skulle hjemsendes næste dag, havde man opgivet sagen.

Denne episode er ikke opdigtet, men virkelig, idet den fandt sted på Kongstrup Møllekro ved en hjemsendelsesfest i går, den 29. oktober 1964.“

Når den højtærede minister siger, at han ikke vil trække noget fra af det, han har sagt, at der ikke er nogen fortalelse, mens vi andre mener, at der er ærekrænkende udtalelser, vil jeg gerne spørge den højtærede forsvarsminister, om det er en opfattelse, som kun deles af de partier her i salen, der har givet udtryk for disse kritiske bemærkninger. Efter hvad der er fremkommet i dagspressen, har 158 — tror jeg det er — befalingsmænd fra flyvestation Værløse taget initiativ til at anlægge sag mod den rekrut, som fremsatte disse påstande om halv-sadisme o. s. v. Jeg vil gerne spørge den højtærede forsvarsminister: er der kommet andre henvendelser? I bekræftende fald da hvilke?

Jeg synes, at det er meget trist, at denne sag har taget den vending, som den har. Jeg vil da ikke nære tvivl om, at forsvarsministeren interesserer sig for sit ressort, men jeg synes ærlig talt, at den højtærede forsvarsminister har det med befalingsmænd som hin bonde i eventyret om Store Klaus, der ikke kunne lide degne. Jeg synes, der ligesom ligger en modvilje over for den kategori af tjenestemænd, som den højt-

ærede minister ifølge sit høje og ansvarlige embede skal samarbejde med, og ærlig talt, uden at være sentimental er jeg skuffet og bedrøvet over, at den højtærede minister ikke på en helt anden måde vil ramme en pæl igennem den mistanke, der hviler på ministeren. Når det hedder, at der ikke er noget at trække tilbage, at man står ved det, og når man er engageret i sagen på den måde, som ministeren er blevet det, så synes jeg, der er kommet et skævt forhold ind i billedet forsvarsminister og befalingsmænd. Det kan ingen være tjent med.

Den højtærede minister har jo endnu en mulighed for at komme op og sige klart og tydeligt til os, at han har tillid til befalingsmændene; tillid, det er det, vi ønsker, tillid er det, der er nødvendigt, hvis man skal bygge et forsvar op, der skal kunne opfylde sine opgaver.

Helveg Petersen: Jeg synes ikke, der er nogen grund til at være skuffet over, at denne diskussion er kommet i gang. Jeg synes, vi skal være glade for, at vi har fået den. Jeg tror, den tjener et særdeles nyttigt formål.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen talte om hr. Eggert Petersen og betvivlede hans forudsætninger for at udtale sig. Jeg synes ikke, det er let at finde nogen, der har større forudsætninger. Han er officersuddannet, han har forrettet officers-tjeneste, er uddannet som psykolog og har gjort tjeneste som militærpsykolog. Jeg kan ikke se nogen, der er i stand til med større vægt at udtale sig om disse anliggender.

Det ærede medlem hr. Erik Kragh sagde, at man alle vegne — og det gik altså på de ældre befalingsmænd — gjorde, hvad man kunne for at vejlede de unge. Jeg tror ikke, at det ærede medlem kan overbevise os om, at dette kan være helt rigtigt. Jeg tror, der er mange steder, man gør det; jeg tror, der er god vilje mange steder, men jeg tror ikke, man gør det alle vegne.

Nu har man citeret flere udtalelser også fra værnepligtige, og jeg kunne da have lyst